

DOLAJI

en de Jongen tussen Water en Vuur.

e o Garoto entre a Água e o Fogo.

verhaal Kris Mast - illustraties Johan Truyen - inkleuring cliënten Monnikenheide Zoersel

DOLAJI

en de Jongen tussen Water en Vuur.

e o Garoto entre a Água e o Fogo.

verhaal Kris Mast - illustraties Johan Truyen - inkleuring cliënten Monnikenheide Zoersel

Gekleurde afbeeldingen

TEKENINGEN

QR code scannen en afspelen op scherm (smartboard, TV, ...)

DESENHOS

Digitalize o código QR e reproduza-o na tela (smartboard, TV,...)

Zwart-wit afbeeldingen

Concept, tekst en grafische vormgeving: Kris Mast

Illustraties: Johan Truyen

Inkleuring: cliënten Monnikenheide Zoersel

Eerste druk 2023

Druk: ctp digitalprinting

ISBN: 9789464775013

Conceito, texto e gráficos: Kris Mast

Ilustrações: Johan Truyen

Coloração: de clientes Monnikenheide Zoersel

Primeira tiragem 2023

Impressão: ctp digitalprinting

ISBN: 9789464775013

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzondering, Mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke, voorafgaande en schriftelijke toestemming van de auteur en grafische vormgever.

Todos os direitos reservados. Sujeito à exceção expressamente prevista em lei, Nenhuma parte desta publicação pode ser reproduzida, armazenada em um banco de dados computadorizado banco de dados computadorizado, de qualquer forma, sem a permissão expressa, prévia e permissão expressa, prévia e por escrito do autor e do designer gráfico.

Heel lang geleden regeerde de Koning, een enorme vulkaan op een paradijselijk eiland. Midden in de grote oceaan torende hij boven alles en iedereen uit, machtig en krachtig.

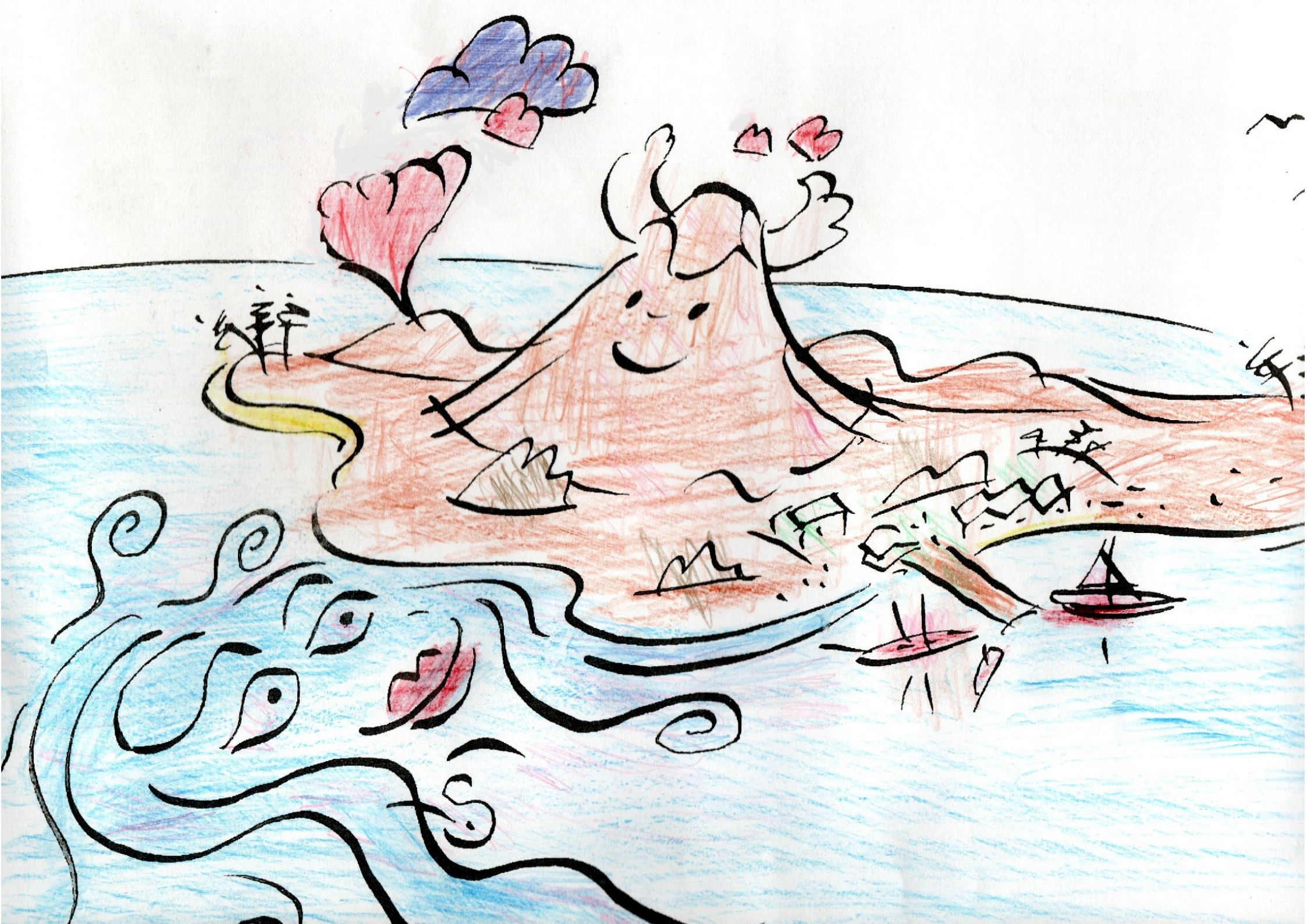
Wolken en vogels moesten een andere route kiezen om langs de berg te zweven.

Hij was immers de baas. Hij was de Koning.

Há muito tempo atrás, o Rei, um enorme vulcão, reinava numa ilha paradisíaca. No meio do grande oceano, ele se destacava acima de tudo e todos, poderoso e forte.

Nuvens e pássaros tinham que escolher outras rotas para planar ao redor da montanha.

Afinal, ele era o chefe. Ele era o Rei.

Beneden aan de berg lag de mooie, grote oceaan die warme en koude zeestromen op weg stuurde. Zij straalde meestal rust en kalmte uit, als een eindeloze vlakke, al kon ze ook woelig en onstuimig zijn. Haar kleuren varieerden van helderblauw tot het oogverblindend groen van een zeldzame edelsteen.

Iedereen noemde haar Koningin.

Al duizenden jaren waren zij verliefd op elkaar, vulkaan en oceaan, Koning en Koningin. Ze zagen elkaar elke dag en nacht, maar er was een onoverkomelijke afstand tussen hen. Zij was daar, hij bleef hier, zo dicht bij elkaar, en tegelijk toch zo ver weg.

No sopé da montanha ficava o belo e grande oceano que enviava correntes marítimas quentes e frias. Ela geralmente exalava uma sensação de calma e serenidade, como uma planície infinita, embora também pudesse ser turbulenta e tempestuosa. Suas cores variavam do azul cristalino ao verde deslumbrante de uma joia rara.

Todos a chamavam de Rainha.

Por milhares de anos, eles se amaram, vulcão e oceano, Rei e Rainha. Eles se viam todos os dias e todas as noites, mas havia uma distância intransponível entre eles. Ela estava lá, ele permanecia aqui, tão perto e ao mesmo tempo tão longe.

Ergernis, frustratie en onmacht omdat ze niet samen konden zijn, bouwden zich op in de Koning, tot hij zijn gevoelens niet langer meer kon bedwingen.

Zoals hij al meer dan honderd keer had gedaan, barstte de monsterlijk grote vulkaan uit. Telkens opnieuw spuwde hij vuur met giftige stoom en stroomde er gloeiende lava uit zijn krater.

Zijn kweiling was een allesvernietigende kracht die zijn flanken teisterde, tot er niets dan verwoesting overbleef.

Irritação, frustração e impotência por não poderem estar juntos se acumulavam no Rei, até que ele não pôde mais conter seus sentimentos.

Como já tinha feito mais de cem vezes, o monstruoso vulcão entrou em erupção. Vez após vez, ele vomitava fogo com vapor tóxico e lava incandescente fluía de sua cratera.

Seu tormento era uma força destruidora que assolava suas encostas, deixando apenas desolação.

De Koningin was keer op keer diepbedroefd, volledig aangedaan door wat er zich weer eens had afgespeeld.

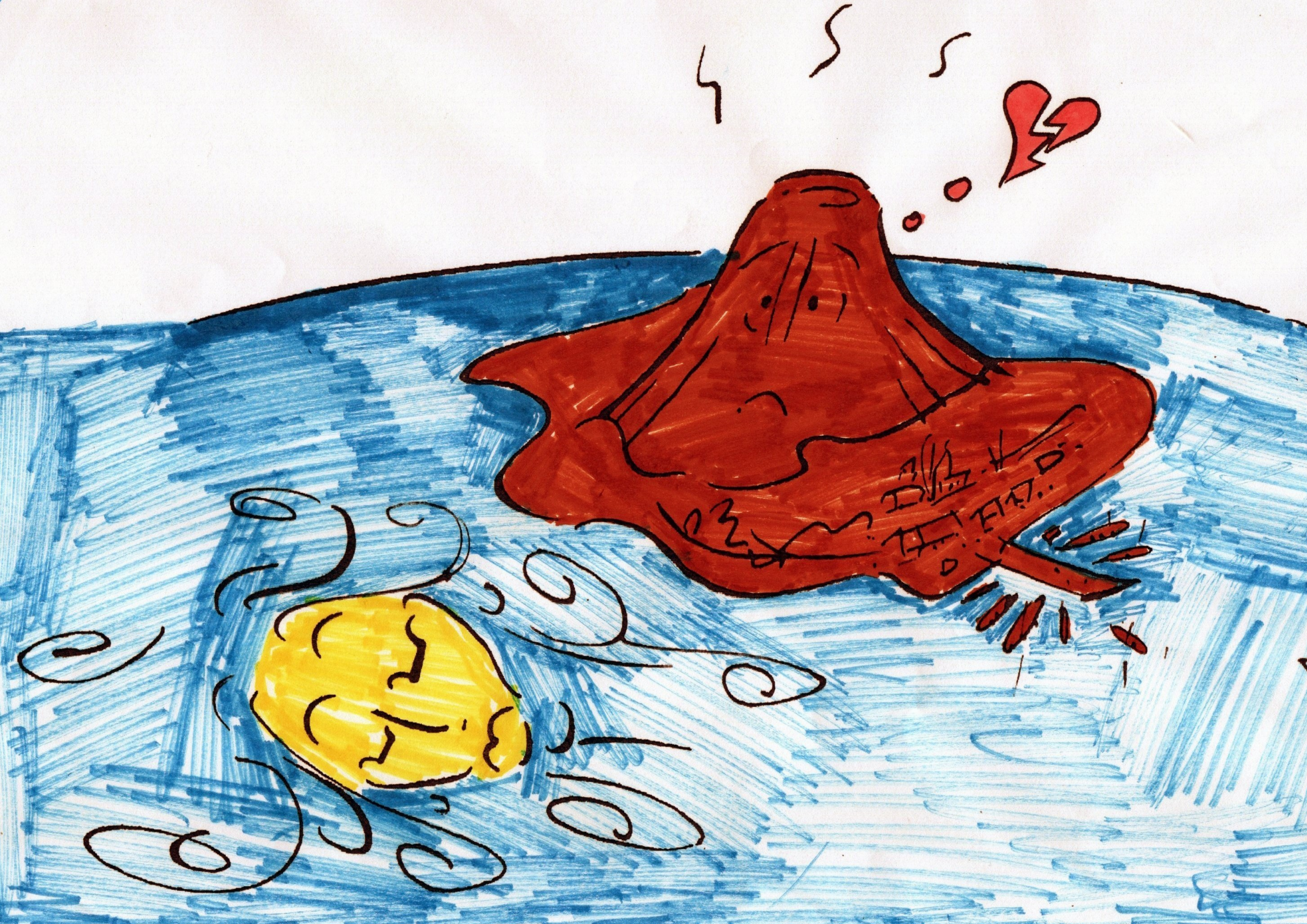
Op een dag werd het haar te veel. Nooit meer wilde ze deze verwoestende vertoning van haar Koning zien.

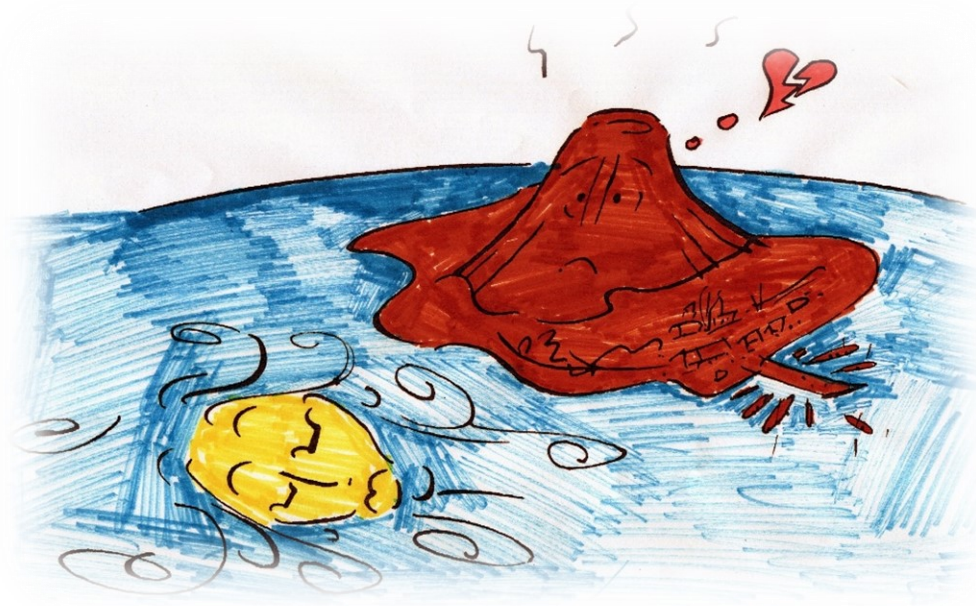
Ze stortte een gigantische golf over het eiland die reikte tot aan de voet van de vuurspuwende berg. Zo wilde ze hem duidelijk maken dat er voor eens en voor altijd een einde aan zijn gewelddadigheid moest komen, ook al betekende dit dat haar liefde moest wijken voor een stille eenzaamheid.

A Rainha ficava profundamente triste todas as vezes, completamente abalada pelo que acontecia novamente.

Um dia, ela não aguentou mais. Ela nunca mais queria ver esse espetáculo destrutivo do seu Rei.

Ela lançou uma onda gigante sobre a ilha que chegou até os pés do vulcão cuspidor de fogo. Dessa forma, ela queria mostrar a ele que sua violência tinha que acabar de uma vez por todas, mesmo que isso significasse que seu amor teria que ceder à solidão silenciosa.

De Koning werd overmand door verdriet vanwege haar beslissing, waardoor zijn gloeiende lava diep binnenin de vulkaan verstarde. Van de machtige vuurkolom bleef er maar een kleine vonk branden.

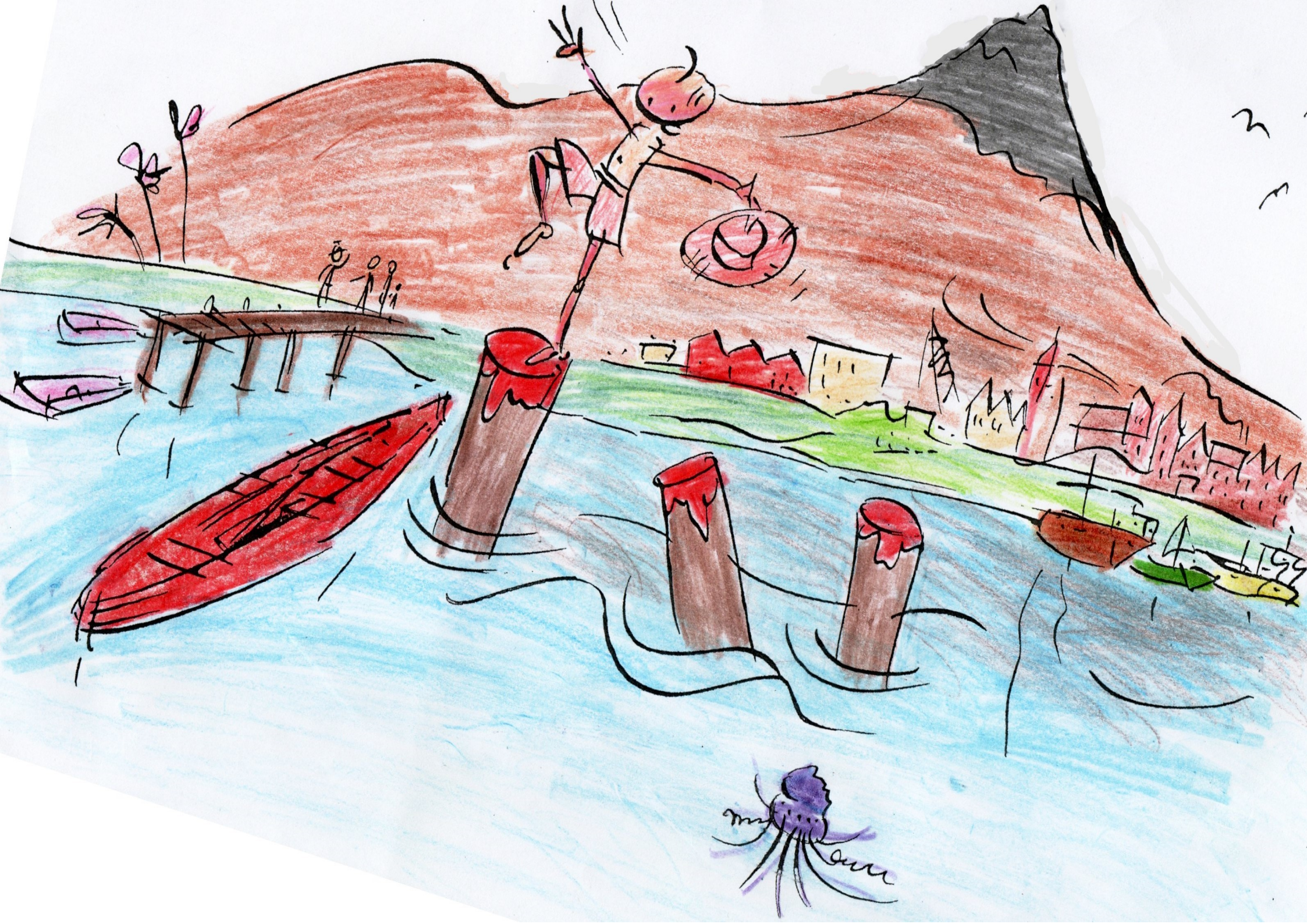
Hoe kon hij het goedmaken met haar zodat hij haar liefde kon terugwinnen?

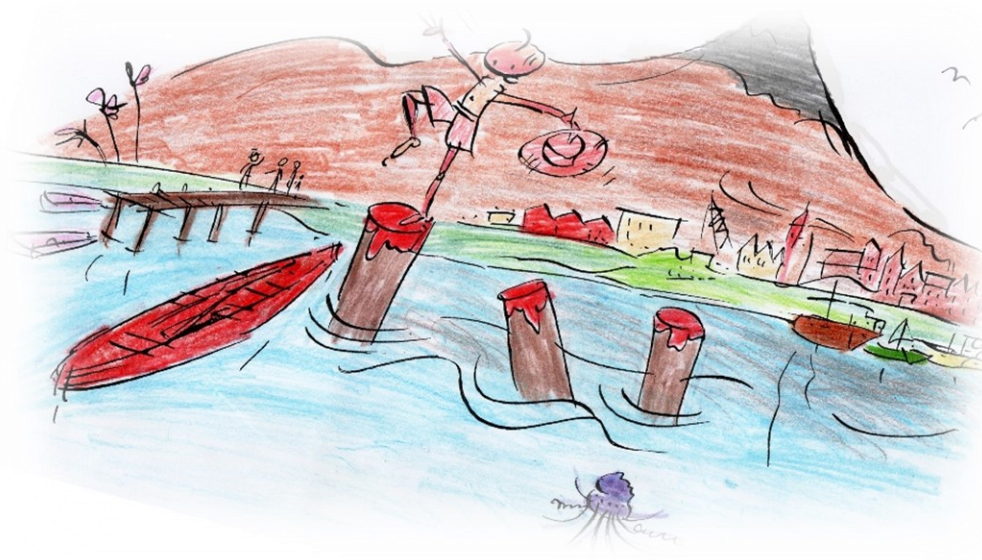
Onderaan de vuurberg lag er een klein dorpje. De eilandbewoners waren het gewoon om met de grillen van deze machtige reus te leven. De natuur bepaalde hun levensritme, niet zichzelf. Ze waren allemaal gezegend dat zij van deze schoonheid mochten genieten, een liefdevol gevoel, al heel hun leven lang.

O Rei foi tomado pela tristeza por causa da decisão dela, fazendo com que sua lava incandescente dentro do vulcão se solidificasse. Da poderosa coluna de fogo, restava apenas uma pequena faísca.

Como ele poderia se reconciliar com ela para reconquistar seu amor?

No sopé da montanha de fogo havia uma pequena aldeia. Os habitantes da ilha estavam acostumados a viver com os caprichos deste poderoso gigante. A natureza ditava o ritmo de suas vidas, não eles. Todos eles eram abençoados por poderem desfrutar dessa beleza, um sentimento de amor, por toda a vida.

In het dorpje woonde een jong en vrolijk kereltje. Hij had alles wat zijn hartje verlangde, maar er was één ding dat hem meer en meer bedroefde. Het maakte hem echt treurig.

Hij had namelijk een wel erg vreemde roepnaam: KERSTMIS en hij had geen idee waarom. Niet gewoon João, Claudio of Alfonso zoals andere jongens van dit kleine paradijs.

Hij werd KERSTMIS genoemd. Nooit werd hij met een andere naam aangesproken.

Wat een vreemde naam. Maar waarom?

Na aldeia morava um menino jovem e alegre. Ele tinha tudo o que seu coração desejava, mas havia uma coisa que cada vez mais o entristecia. Isso o deixava realmente triste.

Ele tinha um apelido muito estranho: NATAL e não tinha ideia do porquê. Não era simplesmente João, Claudio ou Alfonso como os outros meninos deste pequeno paraíso.

Ele era chamado de NATAL. Nunca lhe chamavam por outro nome.

Que nome estranho. Mas por quê?

Niemand van de eilandbewoners wilde of kon ooit een antwoord geven waarom hij zo werd genoemd. Keer op keer ontweken ze de vraag of moesten ze hem teleurstellen. Wilden ze hem dit niet vertellen of konden ze het niet?

Het jongetje zuchtte en stelde zich mijmerend de vraag of hij dan heel zijn leven moest rondlopen met een naam die hij nooit zou begrijpen.

Ninguém entre os habitantes da ilha queria ou conseguia dar uma resposta sobre por que ele era chamado assim. Eles evitavam a pergunta ou a desviavam todas as vezes. Eles não queriam contar a ele ou não podiam?

O menino suspirou e, sonhadoramente, perguntou-se se teria que passar toda a sua vida com um nome que nunca entenderia.

Op een avond lag de jongen in zijn hangmat te kijken naar de vallende sterren, toen hij plots een fantastisch idee kreeg.

Het was een bijzondere nacht, want elk jaar was er één nacht met meer vallende sterren dan op eender elke andere nacht. Die nacht was vanavond, en dus moest het vanavond gebeuren. 'Ik ga een wens doen,' besloot hij.

Daar zag hij rechts een vallende ster en links van hem nog eentje, en daar, en daar. 'Bij de volgende ga ik een wens doen,' sprak hij zichzelf nauwelijks hoorbaar toe.

Zijn blik viel op een heldere witte lichtbundel die de pikdonkere hemel, de machtige vulkaan en beeldige oceaan verlichtte. Zo'n prachtige vallende ster had hij nog nooit gezien. Het jongetje deed zijn wens.

Numa noite, o menino estava deitado na sua rede olhando para as estrelas cadentes, quando de repente teve uma ideia fantástica.

Era uma noite especial, pois todos os anos havia uma noite com mais estrelas cadentes do que qualquer outra noite. Essa noite era aquela noite, então tinha que ser agora. 'Vou fazer um pedido', decidiu.

Lá viu ele uma estrela cadente à direita e outra à esquerda, e lá, e lá. 'Na próxima, vou fazer um pedido', disse a si mesmo quase inaudível.

Seus olhos se fixaram num feixe de luz branca brilhante que iluminava o céu escuro, o poderoso vulcão e o lindo oceano. Ele nunca tinha visto uma estrela cadente tão linda. O menino fez o seu pedido.

Na nog enkele uren gestaard te hebben naar de sterrenhemel viel hij in slaap. Midden in de nacht gebeurde er iets vreemds.

Hij droomde dat de forse, stoere berg tot hem sprak. 'Kerstmis. Ik ken jouw geheim. Wanneer je een opdracht voor mij tot een goed einde brengt, zal ik het je verklappen. Breng mij het zuiverste oceaانwater, beklim mijn vulkaan en giet het water uit op de top. Zo zal ik steeds een stukje van de oceaan in mij kunnen dragen, diep vanbinnen.'

Depois de mais algumas horas olhando para o céu estrelado, ele adormeceu. No meio da noite, algo estranho aconteceu.

Ele sonhou que a robusta e forte montanha falava com ele. 'Natal. Eu conheço o teu segredo. Se você cumprir uma tarefa para mim, eu lhe direi. Traga-me a água mais pura do oceano, escale meu vulcão e despeje a água no topo. Assim, eu sempre poderei carregar um pedaço do oceano dentro de mim, bem no fundo.'

's Morgens vroeg werd de jongen gewekt door een frisse zeebries en de opkomende zon. Hij herinnerde zich zijn droom. Zijn hart bonsde in zijn borst. 'Vandaag zal ik het weten, mijmerde hij, 'ik moet en zal het weten'.

De jongen sprong meteen uit zijn hangmat, at zo snel hij kon een stukje brood, stak wat fruit in zijn broekzak en vertrok naar zee. Met zijn strooien hoedje danste hij richting het water. In al zijn enthousiasme vergat hij bijna wat er hem te doen stond, maar nog net op tijd nam hij een leeg flesje met zich mee.

Het enige wat hij nu nog nodig had, was een kleine hoeveelheid van het zuiverste water.

De manhã cedo, o garoto foi acordado por uma brisa fresca do mar e o nascer do sol. Ele se lembrou de seu sonho. Seu coração batia forte no peito. 'Hoje vou saber', refletiu, 'eu tenho que saber'.

O menino saltou imediatamente de sua rede, comeu um pedaço de pão o mais rápido que pôde, colocou alguma fruta em seu bolso e foi para o mar. Com o seu chapéu de palha, ele dançou em direção à água. Em todo o seu entusiasmo, quase esqueceu que tinha a fazer, mas a tempo pegou uma garrafa vazia.

Tudo que ele precisava agora era de uma pequena quantidade da água mais pura.

De oceaan bevond zich maar op drie minuten stappen van zijn huisje waardoor hij al snel aan de waterkant stond.

Turend over de eindeloze blauwe vlakte vroeg hij zich af wat te doen. Het zuiverste oceaanwater kon toch niet zomaar eender welke golf zijn, toch? De jongen voelde zijn vertwijfeling en frustratie groeien en dacht even aan opgeven, maar toen sloot hij zijn ogen en wenste hij met heel zijn lijf om een teken. Wanneer hij zijn ogen opende, trok het water zich enkele meter terug en verscheen er een grote golf.

‘Dit moet het zijn,’ fluisterde hij ademloos de oceaan toe. Vlug dompelde hij het flesje in zee en het werd het in enkele seconden gevuld met het zuiverste oceaanwater dat hij ooit had gezien. De jongen hield het flesje omhoog, keek door het gevulde flesje heen en schrok van de gigantische kolossale berg die voor hem opdoemde. Het angstzweet parelde op zijn voorhoofd.

De jongen was er zeker van dat dit beetje water uit het diepste van de oceaan kwam, een stukje van het hart van de Koningin.

O oceano estava a apenas três minutos de distância de sua casa, então ele logo chegou à beira da água.

Olhando para a vastidão azul, ele se perguntava o que fazer. A água mais pura do oceano não podia ser apenas qualquer onda, certo? O menino sentiu sua confusão e frustração aumentarem, e pensou em desistir, mas então fechou os olhos e desejou com todo o seu ser um sinal. Quando abriu os olhos, a água se retraiu alguns metros e uma grande onda apareceu.

‘Deve ser isso’, ele sussurrou sem fôlego para o oceano. Rapidamente, ele mergulhou a garrafa no mar e em poucos segundos ela se encheu com a água mais pura do oceano que ele já tinha visto. O menino levantou a garrafa, olhou através dela e ficou surpreso com agigantada montanha colossal que se erguia diante dele. O suor do medo escorria pela sua testa.

O menino tinha certeza de que essa água vinha do fundo do oceano, uma parte do coração da Rainha.

De tocht begon vlot en gemakkelijk waardoor hij al huppelend over de brede weg, vrolijk, hoopvol en razend benieuwd uitkeek naar datgene wat hem te wachten stond.

Alle dorpsgenoten die hij tegenkwam, riepen hem toe: 'Hé Kerstmis, wat ben je van plan?' Ze kregen als antwoord enkel een brede glimlach terug. Er was niets dat de jongen vandaag kon stoppen!

Na enkele uren wandelen veranderde de weg in een smal en steil pad. De vermoeidheid kroop al snel in zijn kleine beentjes. Zijn drinkbus en stukje fruit hielpen hem wat nieuwe krachten opdoen, maar het bleef een zware tocht naar de top.

A viagem começou suavemente e facilmente, então ele pulava pela estrada larga, alegre, esperançoso e extremamente curioso para ver o que o esperava.

Todos os aldeões que encontrava chamavam-no: 'Oi Natal, o que você está planejando?' Eles receberam apenas um largo sorriso em resposta. Nada poderia parar o menino hoje!

Depois de algumas horas de caminhada, a estrada se transformou em uma trilha estreita e íngreme. O cansaço logo se instalou em suas pequenas pernas. Sua garrafa de água e o pedaço de fruta ajudaram a recuperar algumas forças, mas ainda era uma difícil jornada até o topo.

Er waren al heel wat uren verstreken vooraleer het echte klimwerk begon. Van rots naar rots, soms op handen en voeten, maar stilaan naderde hij zijn bestemming. Hier groeiden geen bomen meer, enkel mos en hier en daar wat gras. Gelukkig scheen de zon volop en zweefden er in de verte slechts enkele wolken.

Of leek dit maar zo?

Já se passaram muitas horas antes de a verdadeira escalada começar. De rocha em rocha, às vezes em mãos e pés, mas aos poucos ele se aproximava do seu destino. Não havia mais árvores aqui, apenas musgo e um pouco de grama aqui e ali. Felizmente, o sol brilhava intensamente e apenas algumas nuvens flutuavam à distância.

Ou simplesmente parecia assim?

Eindelijk was het einde in zicht. Bijna was hij er, bijna, nog een klein stukje klimmen. De vermoeidheid maakte zich meester over hem. Eigenlijk kon hij niet meer, volledig uitgeput en afgemat door de zware beklimming.

Plots verschenen er donkere, angstaanjagende wolken rond de vulkaan. Het begon hard te waaien en te regenen. Hij zag geen hand meer voor zijn ogen. De striemende regen en wind maakten het verdere klimwerk onmogelijk, en dus moest de jongen een schuilplaats zoeken, zo snel mogelijk, want anders zou hij deze tocht niet overleven.

Een plotse rukwind kon hem zomaar van het bergpad blazen waardoor hij honderden meters omlaag zou vallen. Maar hier op deze verlate plek was er niets om in te schuilen. Helemaal niets.

Een verlamme angst overviel hem.

Finalmente, o fim estava à vista. Quase lá, quase, apenas um pequeno trecho para escalar. O cansaço se apoderou dele. Na verdade, ele não podia mais, completamente exausto e desgastado pela difícil subida.

De repente, nuvens escuras e assustadoras se formaram em torno do vulcão. Começou a ventar forte e a chover. O menino suspirou, estava cansado e desanimado. Ele não conseguia mais ver suas mãos. A chuva torrencial e o vento tornaram a escalada impossível, então o menino teve que procurar um abrigo o mais rápido possível, caso contrário, ele não sobreviveria a essa jornada.

Uma rajada de vento poderia simplesmente soprá-lo do caminho da montanha, fazendo-o cair centenas de metros. Mas aqui neste lugar deserto não havia nada para se abrigar. Absolutamente nada.

Um medo paralisante o dominou.

Plots, toen hij de wanhoop nabij was, herinnerde de jongen zich een verhaal van Santiago, de oudste man in het dorp, die vele jaren geleden op de top was geweest. Ook Santiago was toen in een storm verzeild geraakt, en, bijna gestorven. Uiteindelijk had hij een kleine lavatunnel weten te vinden. Een pikdonkere smalle tunnel met in de verte een geheimzinnige glinstering.

En dus, gesterkt door het verhaal van Santiago, zocht de jongen verder. Opgeven kon en mocht niet nu hij zo dicht bij zijn droom was. Ook al zag hij bijna niets door de storm, toch bleef hij zoeken tot hij ineens, wonder boven wonder, een kleine opening in de berg ontdekte. Dit moet hem zijn. Dit is mijn redding. En toch twijfelde hij. Het was zo donker. ‘Wie weet welk monster zich hier schuilhoudt ...’ Hij verzamelde al zijn moed en sprong de duisternis in. Zag hij daar in de verte in de pikdonkere tunnel een flikkering? Of was het weer maar eens zijn verbeelding die hem van alles probeerde wijs te maken? In ieder geval, hier was hij veilig voor de storm, die intussen in alle hevigheid was losgebarsten. De jongen sloot zijn ogen en dankte de berg voor deze veilige plek.

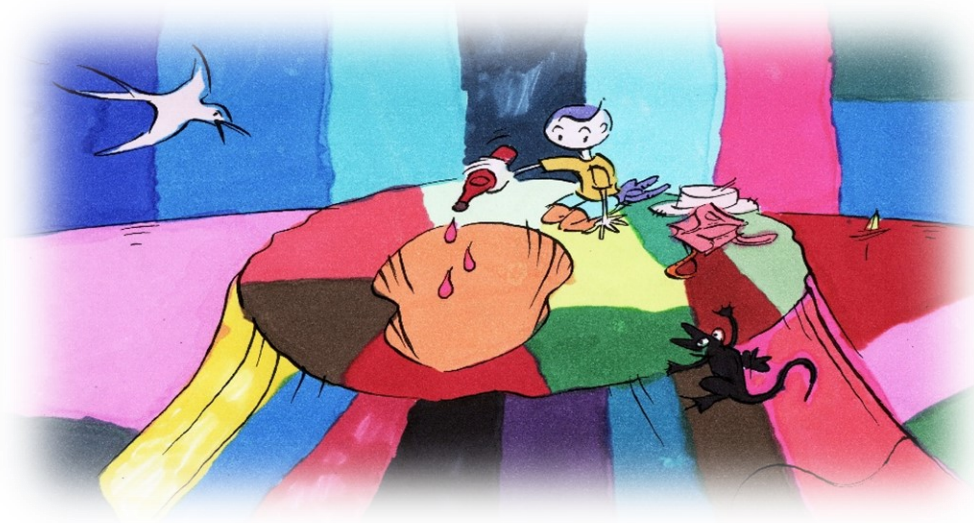
Zo plots de storm gekomen was, zo snel verdween hij ook weer. Het lawaai van de wind en regen maakte plaats voor het gefluit van vrolijke vogeltjes. De jongen kroop uit zijn schuilplaats en tot zijn grote verbazing zag hij dat de top vlakbij was. Met zijn laatste krachten zette hij door. Hij moest en zou het geheim weten.

De repente, ao aproximar-se do desespero, o rapaz lembrou-se de uma história de Santiago, o homem mais velho da aldeia, que tinha estado no cume há muitos anos. Nessa altura, Santiago também tinha sido apanhado por uma tempestade e quase morreu. Eventualmente ele conseguiu encontrar um pequeno túnel de lava. Um túnel estreito e escuro como breu, com um brilho misterioso ao longe.

E assim, encorajado pela história de Santiago, o rapaz continua a busca. Afinal, nunca se sai de cena enquanto não se acaba de falar com o filho. Apesar de não ver quase nada por causa da tempestade, continua a procurar até que, de repente, por milagre, descobre uma pequena abertura na montanha. Deve ser ele. É a minha salvação. E, no entanto, hesita. Estava tão escuro. Quem sabe se o monstro está escondido aqui...’ Ele reúne toda a sua coragem e salta para a escuridão. Será que vê luz ao longe, no túnel escuro como breu? Ou será mais uma vez a sua imaginação? Em todo o caso, aqui estava a salvo da tempestade que, entretanto, irrompera com toda a sua intensidade. O menino fechou os olhos e agradeceu à montanha por este lugar seguro.

Tão repentinamente quanto a tempestade veio, ela desapareceu novamente com a mesma rapidez. O barulho do vento e da chuva deu lugar ao chilrear dos pássaros alegres. O menino saiu do esconderijo e para sua grande surpresa viu que o cume estava próximo. Ele perseverou com o que restava de suas forças. Ele tinha que saber o segredo.

Uiteindelijk stond hij boven op de top van de vulkaan. Plots merkte hij dat het al bijna donker was.

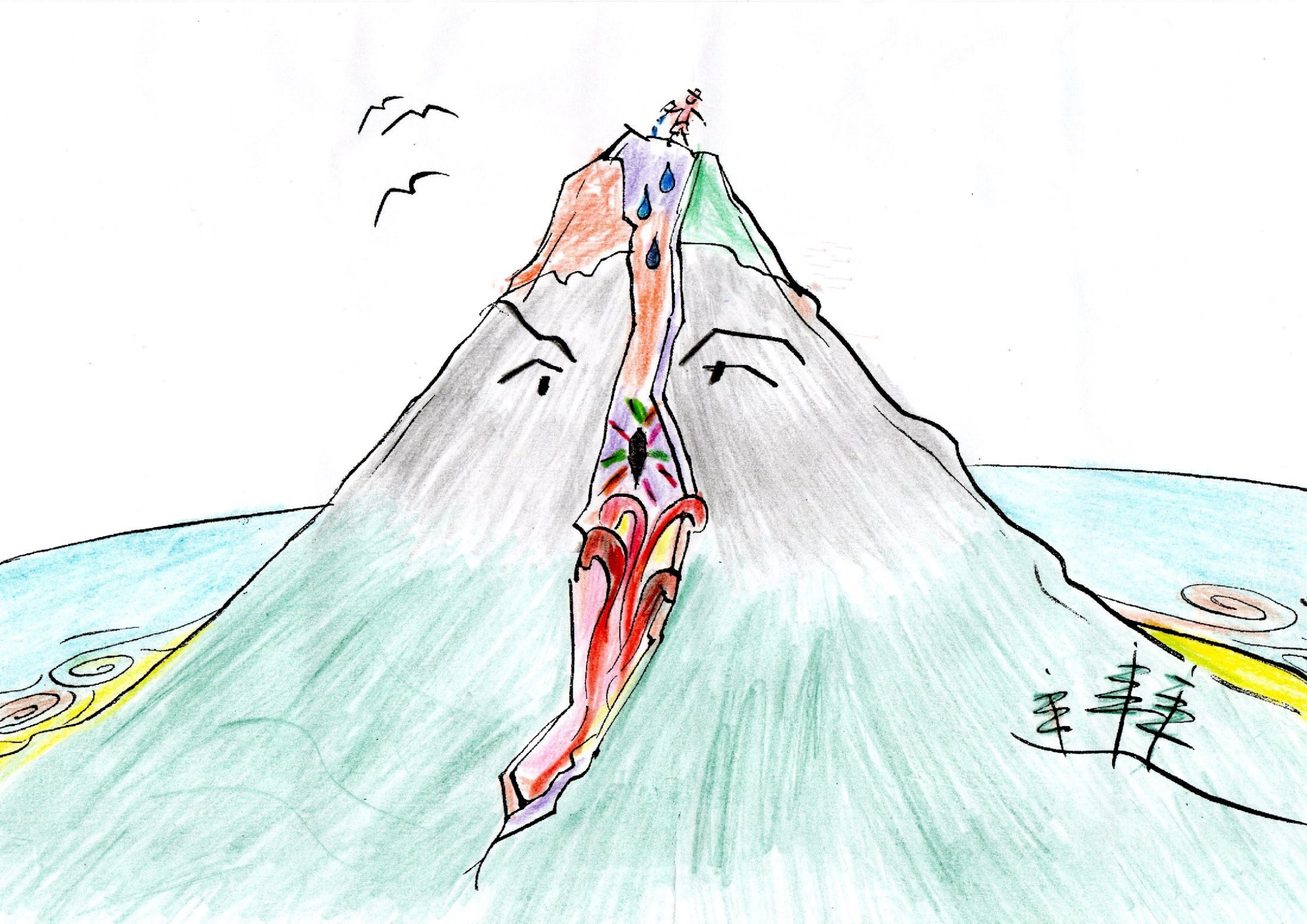
In de verte verdween de zon in de oceaan en de dag moest plaats maken voor de nacht. Oei, zouden zijn ouders niet ongerust zijn? Deze bezorgdheid verdween al snel in het niets door het overweldigend gevoel van blijdschap. 'Dadelijk weet ik het,' riep hij enthousiast uit, 'Eindelijk ontdek ik het geheim waar ik al zo lang mee worstel.'

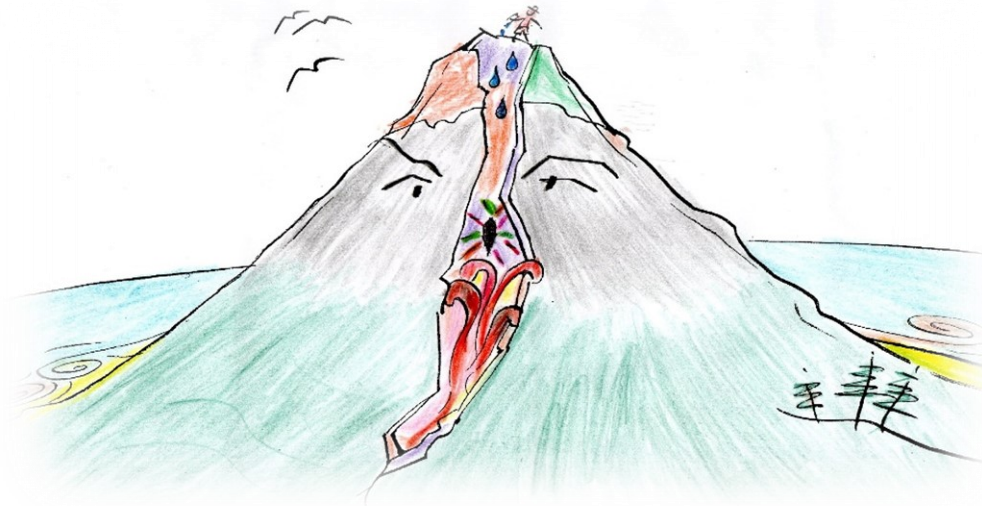
Hij nam het flesje met oceaanwater uit zijn binnenzak, schroefde het dopje eraf en goot het leeg op de bovenste steen.

Finalmente, ele estava no topo do vulcão. De repente, ele percebeu que já estava quase escuro.

Ao longe, o sol se punha no oceano e o dia dava lugar à noite. Uau, seus pais não estariam preocupados? Essa preocupação logo desapareceu em nada diante da sensação avassaladora de alegria. 'Eu vou saber em breve,' ele gritou entusiasmado, 'Finalmente descobrirei o segredo com o qual tenho lutado há tanto tempo.'

Ele tirou a garrafa de água do mar de seu bolso interno, desparafusou a tampa e a esvaziou na pedra superior.

Het water sijpelde in de vulkaan en vond zijn weg naar het binnenste van de berg. Honderden meters diep drong het door tot in de fijnste spleten.

Het verwaarloosbare scheutje oceaanwater koelde de hete overgebleven lava af tot een fonkelende edelsteen. Het laatste kleine vlammetje wakkerde aan tot een brandende vuurkolom die onmiddellijk samen met de schittering van de edelsteen een groot ingesloten meer van brandend gesteente ontstak.

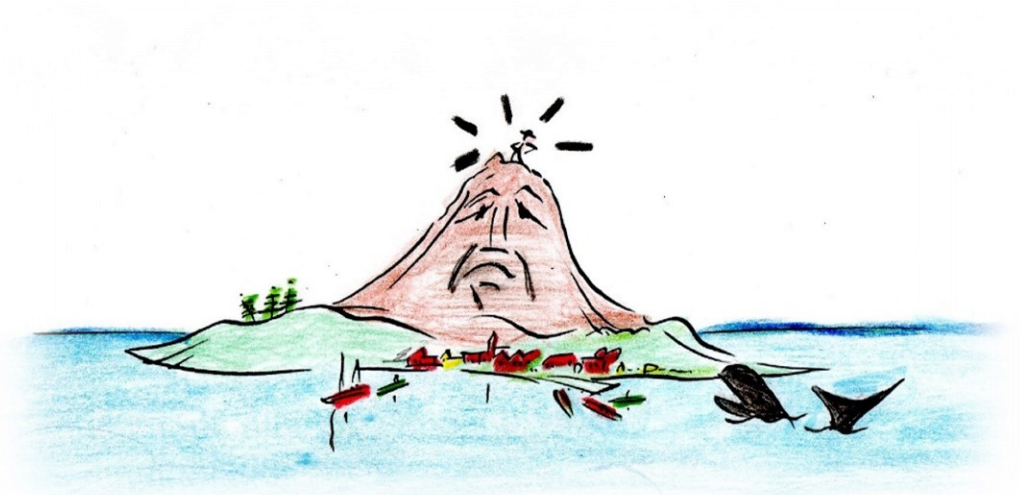
De berg vond zijn kracht terug. Op slag ontstond er een kleine aardbeving waardoor zelfs de oceaan een vreemde golfbeweging maakte. Even had de jongen angst dat de vulkaan in alle hevigheid en met een alles vernietigende kracht zou uitbarsten, maar even snel als de beving gekomen was, verdween ze ook weer.

A água infiltrou-se no vulcão e encontrou seu caminho para o interior da montanha. Centenas de metros de profundidade, penetrou nas menores fendas.

O pequeno jorro de água do mar esfriou a lava remanescente em uma pedra preciosa cintilante. A última pequena chama acendeu-se em uma coluna de fogo ardente que imediatamente acendeu junto com o brilho da pedra preciosa um grande lago confinado de rocha ardente.

A montanha recuperou sua força. De repente, houve um pequeno terremoto que até fez o oceano fazer um estranho movimento de onda. Por um momento, o menino temeu que o vulcão irrompesse com toda a força e um poder destrutivo, mas tão rápido quanto o terremoto veio, ele também desapareceu.

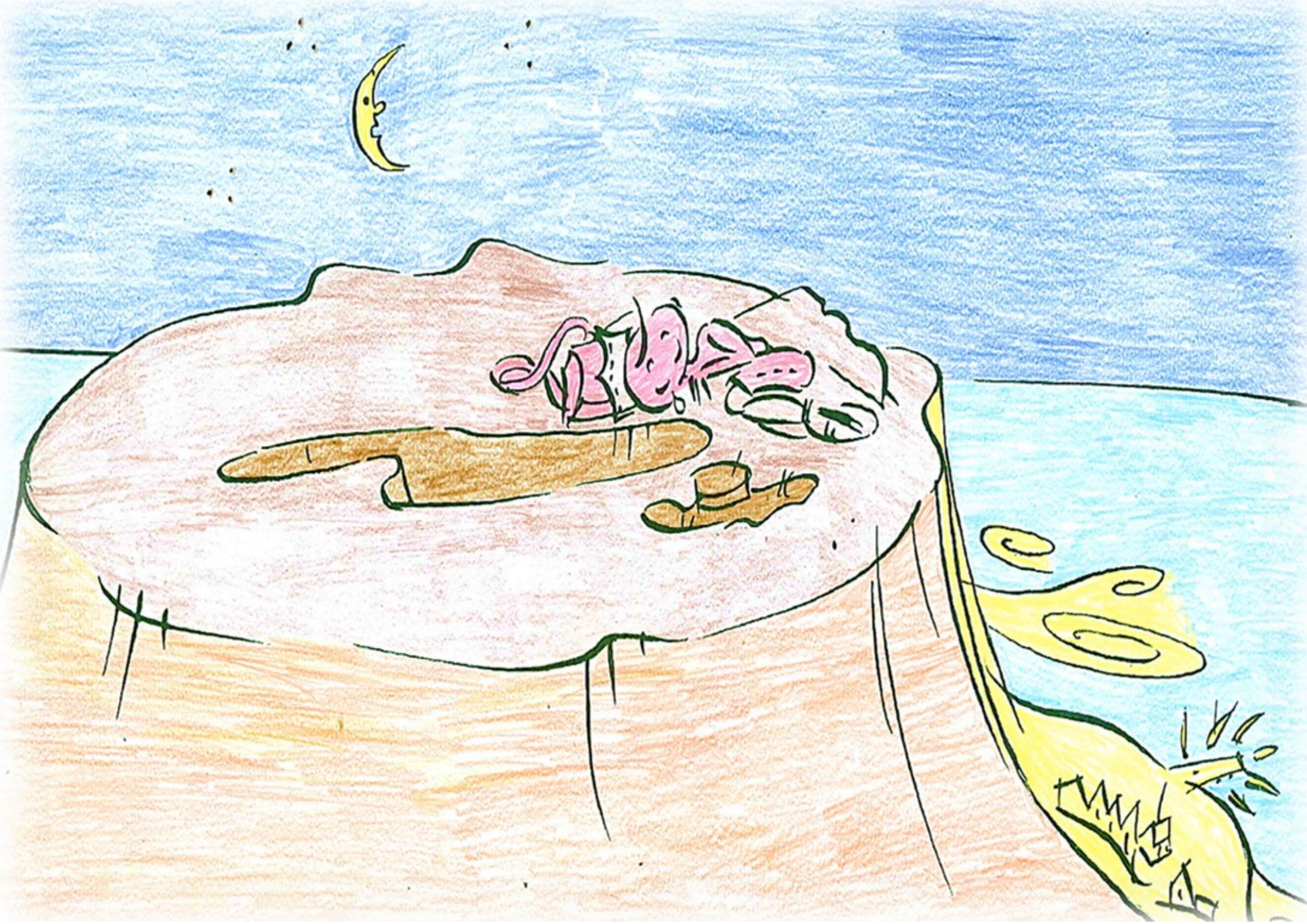

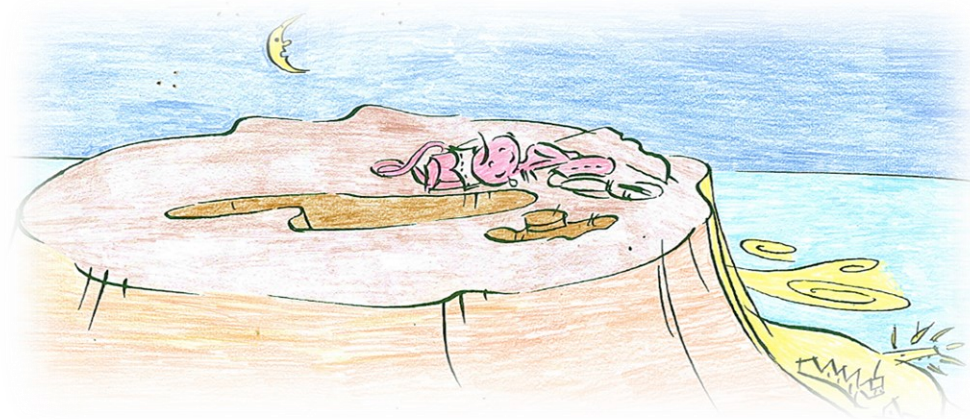
‘Nu wil ik het weten, Koning vulkaan,’ smeekte de jongen hoopvol. ‘Ik heb mijn deel van onze afspraak gedaan, nu jij. Vertel het me nu, want je hebt het mij beloofd. Vertel me het geheim van mijn naam.’

Maar er gebeurde niets, helemaal niets.

‘Agora eu quero saber, Rei vulcão,’ implorou o menino esperançosamente. ‘Eu cumpri minha parte do nosso acordo, agora é a sua vez. Me conte agora, pois você prometeu. Me conte o segredo do meu nome.’

Mas nada aconteceu, absolutamente nada.

Uitgeput en erg verdrietig stuikte de jongen in elkaar.

Hij beseftte dat zijn wens domweg een droom moest geweest zijn, aangestoken door zijn hevig verlangen om het mysterie van zijn naam op te lossen.

Nooit zou hij het weten. Nooit! De tranen stroomden over zijn wangen tot op de harde stenen waarop hij lag. Snikkend viel hij in slaap.

De Koning van het eiland werd onverwacht overstelpt met gevoelens van verdriet en onmacht. Nooit had de machtige heerser gedacht dat deze emoties hem zo zouden raken, maar nu hij de jongen daar zag liggen, beseftte hij plots welke ellende hij jarenlang veroorzaakt had door steeds weer opnieuw uit te barsten en te vernielen.

Voor het eerst in zijn bestaan keek de Koning echt tot in zijn diepste binnenste, zijn hart, ontstaan door water en vuur.

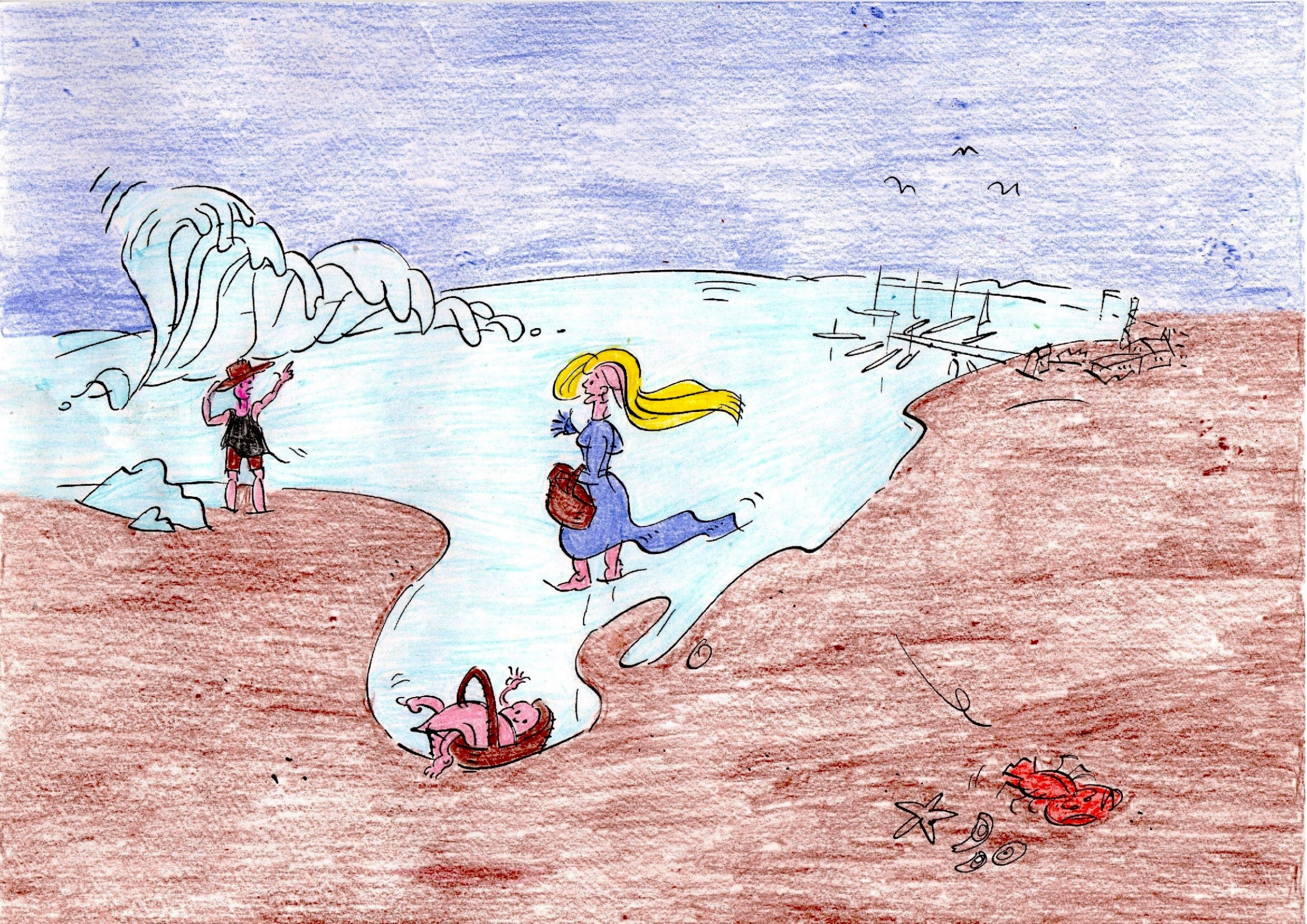
Exausto e muito triste, o menino desabou.

Ele percebeu que seu desejo deve ter sido apenas um sonho, provocado por seu intenso desejo de resolver o mistério de seu nome.

Ele nunca saberia. Nunca! As lágrimas escorriam por suas bochechas até as pedras duras onde ele estava deitado. Chorando, ele adormeceu.

O Rei da ilha foi tomado de repente por sentimentos de tristeza e impotência. O poderoso governante nunca pensou que essas emoções o atingiriam tanto, mas agora, ao ver o menino ali deitado, ele percebeu a miséria que havia causado ao longo dos anos, explodindo e destruindo repetidamente.

Pela primeira vez em sua existência, o Rei realmente olhou para o seu interior mais profundo, seu coração, formado por água e fogo.

De nacht viel. Een heldere sterrenhemel verscheen.

De vuurberg en de oceaan schitterden in het wonderlijke, magische maanlicht. Ver weg van het dorp, boven op de bergtop, bleef de jongen in een diepe slaap verzonken. Net als de nacht voordien had de jongen een vreemde droom waarin de koning hem toesprak:

‘Hé kerel, het spijt me. Jij hebt je gehouden aan onze afspraak, ik niet. Maar als je het echt wil weten, dan vertel ik je het geheim. Enkele dagen nadat je geboren was, brachten je mama en papa jou in je mandje mee naar de oever van de oceaan. Het was de dag voor Kerstmis. Je papa ging op de lavarotsen schelpen zoeken en je mama verzamelde zeewier. Uit dankbaarheid voor je geboorte wilden ze er immers een overheerlijk diner van maken. Heel de familie en vele vrienden werden uitgenodigd. Maar wat een feestelijke dag had moeten worden, veranderde snel in een ware nachtmerrie.

Een gigantische golf verscheen uit de oceaan en overspoelde de plaats waar je mandje stond. Het water reikte normaal gezien nooit zo ver, maar die ene golf was groter dan iemand ooit gezien had. Het mandje met jou was verdwenen. Toen de eerste verbazing weg was, sloeg de schrik toe bij je ouders. Waar was de baby? Waar was het mandje? Was het door de golf meegesleurd richting de vulkaan? Of had de oceaan het mandje opgeslokt in de diepte? Door de hartverscheurende angstkreten van je papa en mama werd heel het dorp gealarmeerd. Iedereen zocht mee, van de oever tot de vulkaan. Urenlang hielden de mensen van je dorp de oceaan nauwgezet in de gaten in de hoop je toch maar terug te vinden. Dag en nacht hebben je ouders je gezocht, maar niet gevonden.

Uiteindelijk gaven ze de moed op en legden ze zich er terneergeslagen bij neer dat je nooit nog zou terugkeren, dat je verdwenen was tussen water en vuur.’

A noite caiu. Um céu estrelado brilhante apareceu.

A montanha de fogo e o oceano brilhavam na maravilhosa, mágica luz da lua. Longe da aldeia, no topo da montanha, o menino permaneceu em um sono profundo. Assim como na noite anterior, o menino teve um sonho estranho em que o rei falou com ele:

‘Ei garoto, me desculpe. Você cumpriu nossa promessa, eu não. Mas se você realmente quer saber, vou te contar o segredo. Alguns dias depois que você nasceu, sua mãe e seu pai te trouxeram em sua cesta para a beira do oceano. Era o dia antes do Natal. Seu pai estava procurando mariscos e conchas nas rochas de lava, e sua mãe coletava algas marinhas. Afinal, em gratidão pelo seu nascimento, eles queriam fazer disso um jantar delicioso. Toda a família e muitos amigos foram convidados. Mas o que deveria ter sido um dia festivo rapidamente se transformou em um pesadelo.

Uma onda gigantesca apareceu do oceano e engoliu o local onde o teu cesto estava. Normalmente, a água nunca chegava tão longe, mas aquela onda era maior do que qualquer outra que já se tinha visto. O cesto contigo desapareceu. Quando a surpresa inicial passou, os vossos pais ficaram aterrorizados. Onde estava o bebé? Onde estava o cesto? Teria sido arrastado pela onda em direção ao vulcão? Ou o oceano tinha engolido o cesto para as profundezas? Os gritos de angústia da tua mãe e do teu pai alertaram toda a aldeia. Todos procuraram com eles, desde a costa até ao vulcão. Durante horas, os habitantes da tua aldeia vigiaram o oceano, na esperança de te encontrarem. Dia e noite, os teus pais procuraram-te, mas não te encontraram.

Por fim, desistiram e resignaram-se, desanimados, ao facto de nunca mais voltares, de teres desaparecido entre a água e o fogo’.

Scam

‘Totaal overmand door verdriet en uitputting vielen je ouders en vele dorpsgenoten op de rotsen aan de oceaan in slaap. Maar wat de mensen niet wisten, was dat de koningin zich de hele nacht over jou ontfermd had zodat je mandje niet zou omslaan door de golven. Er groeide zo een bondgenootschap tussen het water en jou. Jij en zij, baby en oceaan, samen bijna één geheel.

Vroeg in de ochtend, net voor de zonsopgang van kerstdag had de koningin je teruggebracht naar de oever waar je werd teruggevonden. Gewekt door helse vreugdekreten verzamelde iedereen zich op de plaats waar jij de vorige dag was verdwenen.

De oceaan voelde pijn in haar hart omdat zij de schuldige was van de doodsangsten die de inwoners van het dorp hadden moeten doorstaan. Om het goed te maken, gaf ze een kostbaar geschenk aan het volk. De vissers van het dorp zouden steeds veilig kunnen uitvaren en terugkeren met wonderbaarlijke visvangsten. In ruil vroeg de koningin, in een droom aan Santiago, dat niemand van het dorp ooit zou vertellen wat er die dag gebeurd was. Ze schaamde zich, en wilde niet dat jij schrik zou krijgen van de oceaan. Het volk, dol van vreugde, beloofde om het geheim te bewaren, en deden dat ook.

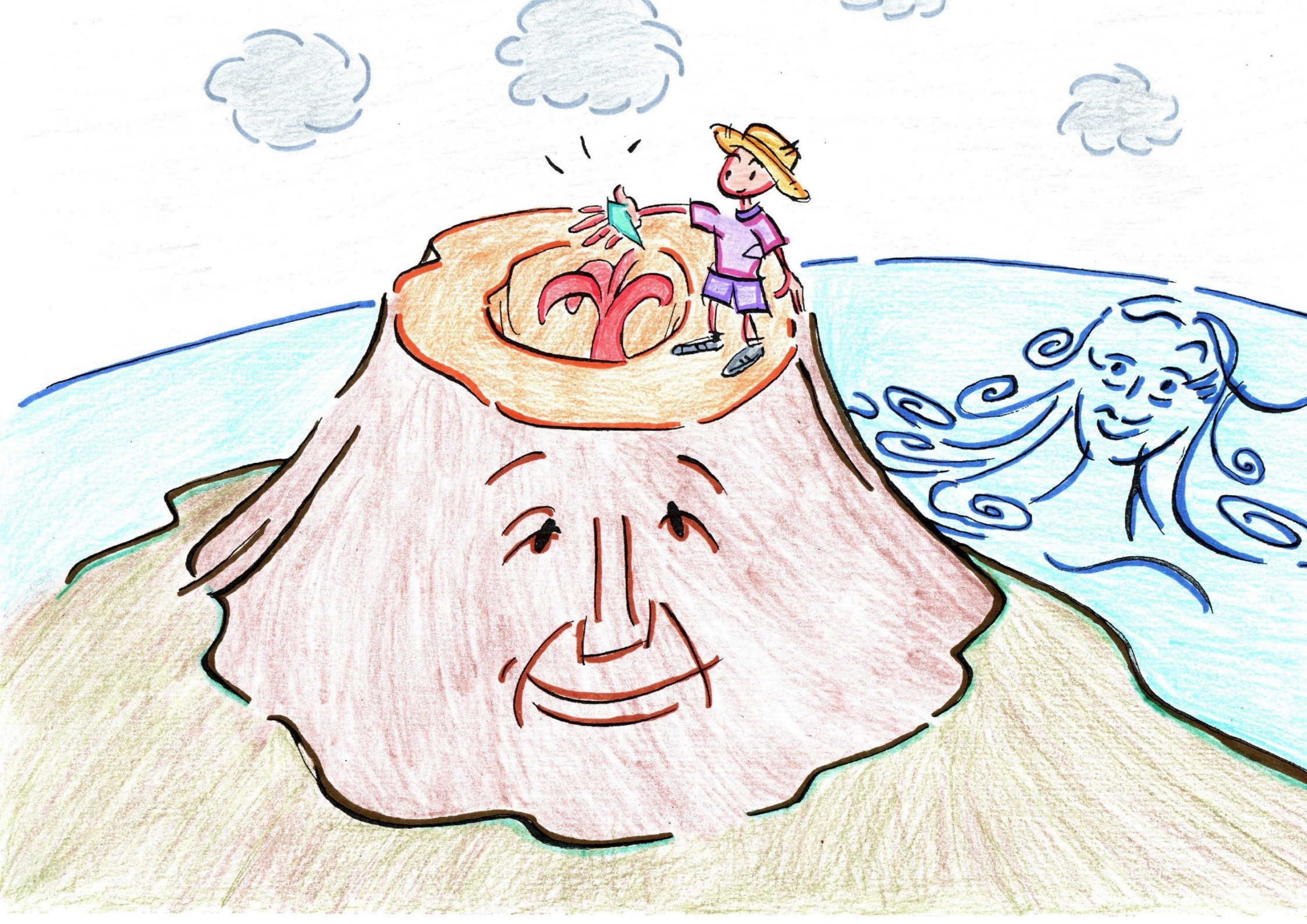
Ze vertelden je nooit wat er die dag gebeurd was, maar vanaf toen werd jij voor altijd Kerstmis genoemd, naar een wonderbaarlijke kerstdag.’

‘Totalmente sobrecarregados com tristeza e exaustão, seus pais e muitos aldeões adormeceram nas pedras ao lado do oceano. Mas o que as pessoas não sabiam era que a rainha cuidou de você durante toda a noite para que sua cesta não virasse com as ondas. Assim, uma aliança cresceu entre a água e você. Ela, bebê e oceano, quase uma coisa só.

Cedo na manhã, pouco antes do nascer do sol no dia de Natal, a rainha te trouxe de volta para a costa onde você foi encontrado. Acordados pelos gritos de alegria, todos se reuniram no lugar onde você havia desaparecido no dia anterior.

O oceano sentiu dor em seu coração por ser a culpada pelo medo mortal que os habitantes da aldeia tiveram que enfrentar. Para se redimir, ela deu um presente precioso ao povo. Os pescadores da aldeia sempre poderiam sair para pescar com segurança e voltar com pescados maravilhosos. Em troca, a rainha pediu, em um sonho de Santiago, que ninguém na aldeia jamais contasse o que aconteceu naquele dia. Ela se sentiu envergonhada e não queria que você tivesse medo do oceano. O povo, louco de alegria, prometeu guardar o segredo, e o fez.

Eles nunca te contaram o que aconteceu naquele dia, mas desde então você sempre foi chamado de Natal, após um maravilhoso dia de Natal.’

Tot slot sprak de vulkaan nog enkele heel kostbare woorden tot de jongen.

‘Je naam is je naam en dat zal zo altijd blijven, ook al begreep je hem niet. Besef goed dat je papa, je mama, je zusje, je vele vriendjes en iedereen die jou kent, je graag zien. Deze naam hoort bij jou.

Ik wil je wel iets beloven. Vanaf nu zal ik nooit meer uitbarsten, nooit meer vernietigen, nooit meer met vuur en gloeiende lava het eiland teisteren. Bovendien ben je steeds welkom hierboven op de top. En als laatste geef ik jou een geschenk. Ik geef je een deel van mijn hart, een steen gevormd door het zuiverste water van de oceaan en mijn gloeiende overgebleven vlam. Wij zullen altijd samen zijn, onze verbintenis, jij en ik. De vulkaan zal steeds een stukje van jou zijn.’

Finalmente, o vulcão falou algumas palavras muito preciosas para o menino.

‘Seu nome é seu nome e sempre será, mesmo que você não o entenda. Entenda que seu pai, sua mãe, sua irmã, seus muitos amigos e todos que o conhecem, te amam. Este nome pertence a você.

Eu quero te prometer algo. A partir de agora, nunca mais vou explodir, nunca mais destruir, nunca mais aterrorizar a ilha com fogo e lava quente. Além disso, você é sempre bem-vindo aqui no topo. E por último, eu te dou um presente. Eu te dou uma parte do meu coração, uma pedra formada pela água mais pura do oceano e minha chama restante. Sempre estaremos juntos, nossa conexão, você e eu. O vulcão sempre será uma parte de você.’

En zo gebeurde het.

Met een overweldigend warm gevoel in zijn lichaam werd de jongen 's morgens wakker. Het leek wel of het vuur van de vulkaan in hem brandde. Plots viel zijn oog op een stukje steen in zijn hand, een zwarte edelsteen, het geschenk van de vuurberg. Hij scheurde een stukje draad van zijn versleten broek, knoopte dat rond de edelsteen en hing het rond zijn hals. Gesterkt door deze prachtige steen daalde hij de berg weer af. Wat hij toen nog niet beseftte was de onschatbare waarde van dit zwarte juweel.

Het vredige leven op het eiland ging weer zijn gangetje. De jongen vroeg nooit meer naar de betekenis van zijn naam. Hij was tevreden omdat de mensen hem zagen zoals hij echt was. Het vulkanisch eiland werd nooit meer bedreigd door de machtige vuurspuwende berg, integendeel. Hij beschermde het kleine stukje paradijs met al zijn bewoners die er heel hun leven en vele generaties later nog zouden wonen. De Koningin had de Koning opnieuw in haar hart gesloten. SAMEN zijn ze nu voor altijd, water en vuur, samen één hart.

E assim aconteceu.

Com uma sensação de calor esmagadora em seu corpo, o menino acordou pela manhã. Parecia que o fogo do vulcão queimava dentro dele. De repente, ele notou um pedaço de pedra em sua mão, uma pedra preciosa preta, o presente da montanha de fogo. Ele rasgou um pedaço de fio de sua calça desgastada, amarrou-o na pedra preciosa e pendurou-a em seu pescoço. Fortalecido por esta bela pedra, ele desceu a montanha novamente. O que ele não percebeu naquele momento foi o valor inestimável desta joia negra.

A vida pacífica na ilha continuou. O menino nunca mais perguntou o significado de seu nome. Ele estava satisfeito porque as pessoas o viam como ele realmente era. A ilha vulcânica nunca mais foi ameaçada pela poderosa montanha que cospe fogo, pelo contrário. Ele protegeu este pequeno pedaço de paraíso com todos os seus habitantes que viveriam ali toda a sua vida e muitas gerações depois. A Rainha voltou a acolher o Rei em seu coração. Juntos eles estão agora para sempre, água e fogo, um coração só.

Niemand heeft ooit te horen gekregen wat er op die dag precies allemaal gebeurd was, zodat in de loop der jaren het voor de jongen bijna een verre droom leek. Gelukkig droeg hij altijd een herinnering aan die dag dicht bij zijn hart.

Af en toe ging de jongen tegen valavond naar het strand waar hij bij de ondergaande zon wat oceaankwater over de steen liet lopen. Dan voelde hij de intense kracht van de vulkaan en de oneindige schoonheid van de oceaan in hem stromen. Dan zag hij de mooiste schitteringen die je je maar kan inbeelden, en in die fonkelmooie kleuren glinsterde hun geheim verbond: jongen, vulkaan, oceaan, verbonden voor het leven.

Hij was de jongen tussen water en vuur.

Ninguém jamais soube exatamente o que aconteceu naquele dia, então ao longo dos anos, para o menino, pareceu quase um sonho distante. Felizmente, ele sempre carregava uma lembrança daquele dia perto de seu coração.

De vez em quando, o menino ia à praia ao entardecer, onde deixava a água do oceano escorrer sobre a pedra ao pôr do sol. Então ele sentia a intensa força do vulcão e a infinita beleza do oceano fluindo dentro dele. Então ele viu os brilhos mais belos que você poderia imaginar, e nesses brilhos coloridos cintilava sua ligação secreta: menino, vulcão, oceano, ligados para a vida.

Era era o menino entre a água e o fogo.

Eén keer per jaar tijdens dé nacht met de meeste vallende sterren vertellen de oudste inwoners van het dorpje steeds weer dit wonderbaarlijke verhaal van Kerstmis.

Uma vez por ano, na noite com mais estrelas cadentes, os habitantes mais velhos da aldeia sempre contam novamente esta maravilhosa história de Natal.

Het mysterie van Dolaji blijft zo voor altijd verder leven.

O mistério de Dolaji continua a viver para sempre.

Dankwoord

aan mijn DOLAJI SUPERTeam.

Johan Truyen: Mijn onvoorwaardelijke illustrator. Geen enkele tekening was te veel voor jou. Keer op keer, kwamen er aangepaste schetsen uit je potlood. Zonder jou zou het nooit gelukt zijn. Jij ging volledig op in het project en gaf me af en toe dat broodnodige zetje om verder te bouwen aan ONS project. Hartelijk bedankt.

Kilian Helsen: Mijn woord- en zinnenmagiër. Jij begreep precies wat ik bedoelde. Duizendmaal dank.

Peter: Degene die me door moeilijke momenten heeft gesleept. Altijd klaar met de juiste aanmoediging.

De cliënten van zorgvoorziening Monnikenheide-Spectrum: Mijn regenboogkleurders, die met zoveel overgave en liefde de tekeningen hebben ingekleurd tot BUITENgewone schilderijtjes.

Claudio, Paula, Isilda, Débora, Stefanie en Flo: Bedankt dat jullie mijn boek wilden lezen. Dankzij jullie waardevolle feedback is het een werkelijk prachtig verhaal geworden.

En bovenal, mijn dank aan de **inwoners van Lajido**, voor jullie ongekennde gastvrijheid. Een verblijf in jullie dorp voelde als een tweede thuis.

HEEL ERG BEDANKT.

Agradecimento

à minha extraordinária SUPEREQUIPE DOLAJI.

Johan Truyen: Meu ilustrador incondicional. Nenhum desenho foi demais para você. Repetidamente, surgiram esboços personalizados do seu lápis. Sem você, jamais teríamos conseguido. Você se envolveu totalmente no projeto e deu aquele empurrãozinho essencial de vez em quando para continuarmos construindo O NOSSO projeto. Muito obrigado.

Kilian Helsen: Meu mágico das palavras e frases. Você entendeu exatamente o que eu quis dizer. Mil vezes obrigado.

Peter: Aquele que me sustentou nos momentos difíceis. Sempre pronto com o empurrãozinho certo.

Os clientes da instituição de cuidados Monnikenheide-Spectrum: Meus coloristas de arco-íris, que com tanta dedicação e amor coloriram os desenhos até se tornarem quadros EXTRAordinários.

Claudio, Paula, Isilda, Débora, Stefanie e Flo: Obrigado por lerem o meu livro. Graças aos valiosos comentários de vocês, ele se tornou uma história verdadeiramente bonita.

E acima de tudo, meu agradecimento aos **habitantes de Lajido**, pela hospitalidade incomparável. Uma estadia na sua vila se tornou um segundo lar.

MUITO, MUITO OBRIGADO.

Een jongen en een geheim, gedeeld door de berg en de oceaan.

Een vulkaan, de koning, woedend over de afstand tot zijn geliefde koningin, het water van de oceaan.

Een reis op zoek naar zichzelf, naar de verzoening van de mens met de natuur en van een jongen met zijn eigen verleden.

Dat is Dolaji en de jongen tussen water en vuur, een spannend verhaal over moed en vastberadenheid.

Um rapaz e um segredo partilhado pela montanha e pelo oceano.

Um vulcão, o rei, enfurecido pela distância da sua amada rainha, as águas do mar.

Uma viagem em busca de si mesmo, da reconciliação do homem com a natureza e da reconciliação de um rapaz com o seu próprio passado.

Assim é Dolaji e o rapaz entre a água e o fogo, uma história emocionante de coragem e determinação